

Küfür lûgatta, örtmek ve nimeti inkâr etmek mânâlarına gelir. Dinî anlamda ise, imân edilmesi gereken şeylere imân etmemek ve İslâm'ın imân esaslarına inanmamaktır.

Üç çeşittir:

- 1- Cehl-i Küfür: Bir kimsenin, Allah'ın (CC) varlığını ve sıfatlarını cahilliği sebebiyle bilmemesidir.
- 2- İnadî ve İnkârî Küfür: Kişinin Allah'ın varlığına, inat ve inkârından dolayı imân etmemesidir.
- 3- Hükmî Küfür: Allahü teâlâ'nın ve Resûlullah'ın tezkîb alâmeti olarak bildirdikleri işleri yapmak veya sözleri söylemek, ser'ân imân edilmesi gereken şeylerle alay etmek suretiyle İslâm dairesinden çıkmaktır.

İnsan, bilmeden söylediği bir söz veya yaptığı bir hareketten dolayı dinden çıkar, bunun farkına da varmaz. Halk arasında küfür sözleri yaygın olduğundan, bunu olağan bir şey zanneder; kendisini küfre götürdüğünü bilmez, mü'min olduğu zannıyla kurtuluş çarelerini de araştırmaz. Bu derece tehlike arzeden bir konuda titiz ve bilgili olmak, her müslümanın vazifesidir.

İnsanı küfre götüren hâller ve sözler:

- Allahü teâlâ'yı (CC), Zât'ına uygun olmayan bir şekilde vasıflandırmak. "Allah bize zulmediyor", "Allah beni mi görüp duyacak?", "Beni burada Allah bile göremez", "Bu işe Allah'ın gücü yetmez" vs. gibi...
- Allah'ın isimleriyle, emirleriyle alay etmek. "Ben Allah, mallah tanımam", "Namaz da neymiş sanki" gibi...
- Allah'ın Cennet'le mükâfatlandıracağı, Cehennem'le azâb edeceği va'd ve vaidlerini inkâr etmek.
- "Allah'ın ortağı vardır", "Allah'ın eşi, oğlu, kızı vardır" demek.
- Allah'a cahillik nisbet etmek.
- "Allah'ın eli uzundur" diyerek, Allah'ın bizim elimiz gibi eli olduğunu kasd etmek. Bununla Allah'ın kudreti kasediliyorsa, küfür olmaz.
- Gaybı bildiğini iddia etmek.
- Birisi için "O'nun hakkından Allah bile gelemeyiz, ben nasıl geleyim?" demek.
- "Allah'ım, bana rahmetini vermek hususunda cimrilik etme!" demek.
- Herhangi bir şey için, "Allah'ın işi kalmamış da, bunlarla mı uğraşıyor?" demek.
- "Allah falan kuluna bu kadar zenginlik veriyor da, bana niçin vermiyor; böyle adalet olur mu?" demek.
- "Ben sevap ve azâbtan uzağım" demek.
- Ölen kimsenin ruhunun, başka birine geçtiğine inanmak (Tenasüh nazariyesi)
- Allah'ın ruhunun, birisinin içine girdiğine (hulul) inanmak.
- "Ben Allah'ı uyanıkken gördüm", "Ben Allah'tan vahiy alıyorum" demek.
- Kur'ân-ı Kerim'den - tek bir âyet de olsa - inkâr etmek veya alay etmek.
- Kur'ân'ı kirli ve pis yerlere koymak, tahkir için yere atmak veya ayak altına almak.
- Kur'ân'a kendiliğinden ilâveler yapmak, eksiltmek veya bazı âyetleri değiştirmek.
- Kur'ân'ı müzik âletleri eşliğinde okumak.
- Peygamberlerin bir kısmını veya nebîliği sabit olan bir peygamberi inkâr etmek.
- Hz. Peygamberin (SAV) son peygamber olduğuna inanmamak.
- Peygamberlik iddiasında bulunmak.
- Peygamber'in (SAV) sünnet veya hadîslerini hafife alıp, alay etmek.
- Peygamberlere sihirbazlık vs. isnâd etmek.
- Peygamber'e (SAV) sövmek. (Bunu yapan kimse mürteddir, tevbesi kabul olmaz.)
- Kıyâmet'i, öldükten sonra dirilmeyi, kabir azabını, cennet ve cehennem'i inkâr etmek.
- "Sensiz cennet'i istemem", "falan kimseyle cennet'e bile girmem", "Allah bu işten dolayı bana cenneti verse, istemem" demek.
- Hıristiyan ve yahudilerin azâb görececeklerini kabul etmemek.
- Zikirle alay etmek.
- Haram olan bir işe, meselâ şarap içmeye "Bismillah" diyerek Allah'ın adıyla başlamak.
- Namazın farz olduğunu inkâr etmek.
- Bilerek veya alay konusu olsun diye, Kabe'den başka bir yöne doğru namaza durmak.
- Abdestsiz-olduğunu bilerek namaz kılmak.
- Ezanla alay etmek, hakaret etmek.
- Din âlimlerini hafife almak, sövmek, kıyafetleriyle alay etmek.
- "Ben şeriat tanımıyorum", "Benim şeriatla işim yok", "şeriat ve benzeri şeyler beni tatmin etmez, nazarımda hükmü yoktur" demek.
- Dinî ilimleri hafife almak. "Bu bilgiler neye yarar, kime fayda vermiştir?" vs. gibi sözler söylemek.
- Kâfirlerin, İslâm'a uymayan dinî görüş ve hareketlerini beğenmek. Onların kutsal törenlerine katılmak, onlara benzemeye çalışmak.
- Bir insanın zâtı ve rızası için kurban kesmek. (Bu şekilde kesilen kurbanın eti de haramdır. Misafire ikram niyetiyle kurban kesmek sünnettir.)
- İbâdet maksadıyla insana secde etmek. (Secdeye müsaade eden de küfre girer. Bu secde, selâm maksadıyla olursa haramdır.)
- Alay ve şaka maksadıyla, küfre götürecek sözler söylemek.
- Şaka da olsa, küfre götürecek sözleri, başkasına telkîn etmek.
- Haramı helâl, helâli haram kabul etmek. (Bu hüküm, haram veya helal oluşu kesin olan veya kesin delillere dayanan şeyler içindir.) Kesin haram olan şeyleri hafife almak.
- Yemeğe sövmek.
- Günahlarından ötürü "Ahirette hesaba çekileceksin" diye kendisini ikâz eden kimseye, "Oraya gidip gelen var mı, kim haber veriyor?" demek.
- Ölen kimse için "Allahü teâlâ, vakitsiz canını aldı" demek.